puſalla peäle ſeista pandud ja nende okste peäle penikesſed waksküünlad kinnitud, ſedda rohkeminne ſedda illuſaminne. Omad ja Sakſama marjad ſawad okste külge üllesripputud, need nored puud omma jalgade läbbi lauа peäle ſeista pandud, ja nende okste küünlaid pistakſe pöllema. Iggaühhel perrelapſel on lauа peäl isse koht, kus temma Joulo kinkituſt ehhitakſe. Nenda tehti nüüd ka ſeäl küllal treiali maias. Klaſiſep, kelle pärraſt jubba kuulſime, tedda ilma lapſeta olewad, koggus ennaſt ennamiste treiali perreſe, nenda kui nüüdgi, et ſaaks teiste laste römuſt ennaſt ka römustada. Olli piſukkesſed pabberi kastid kaſa tonud, mis olli punnaſeks, rohhoſees roſſinad, mandlid ja plomid ollid. Neid pabberi kastid kinnitati ſelle warranduſsega, mis neil ſees, ka pu okste külge kinni. Kui keik olli walmis ehhitud, ſaid perrelapſed ſenna kambriſe kutſutud. Oh mis römo üskamiſt nemmad üllesaiaſid ſelle käuna Joulolauа illo ja kinkituste pärraſt! Oh kui nemmad tännalikkult issa ja emma ümber kaela hakkaſid, neile süddamelikkult ſuud andſid, ja lauа ümber hüppaſid ning kargaſid!

Kui perremees omma nabrega tük aega Joulo lauа jures ollid istunud, pipo tombanud ja meelt

jahhutanud laste römo läbbi, ſiis ütles perremaene: „Et lähme nüüd teiſe tuppa ja watagem aknaſt ſedda Joulo illo, misga meie naber, korwi punnuja, ſeäl wastastikko maia ſees, tännini ikka omma tubba keige illuſaminne koggone küllа ſees olli ehhitanud, ja mis nüüd ſaab wisſiste nendaſammoti illuſaste jälle paiſtma.“ — Kui ollid akna jure ſanud, hüdis perrenaene järsko: „No nüüd, mis ſe tähhendab, et nabre tubba üsna pimme on? Kui agga ühtegi äkkiliſt haiguſt, ehk mu ränk willetſus neil waeſtel ſeäl ei olle juhtund!“ — Senni olli perretüdruk ſisſe astunud. Teiſed küſſiſid temma käeſt, kas temma ehk peaks teädma, mis luggu nabre maias olleks? „Küll teän ſedda, parrago Jummal, kui wägga ſelgeste; agga mul on poolteiſt häbbi ſeſt räkida,“ ütles tüdruk. „Rägi ikka,“ aias perrenaene temma peäle. — „Seiſin,“ ütles tüdruk, „pole tunni eeſt ſiin akna jures, ja römuſtaſin ennaſt ſelle illo pärraſt, misga nabre tubba Joulo tulle ſees ſeäl hiilgas; agga ürrikesſe aia järrel kohkuſin nago ärra, ſeſt et nende tubba järsko üsna pimmedaks läks. Jummal hoidko, mis on ſeäl ſündinud? ütleſin minna iſeennes. Jookſin ſiis kermeste ülle ulitſa, ja leidſin teiſe perre tüdruko ukſe peält ſeismaſt ja nutmaſt. Küſſiſin temma